

Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 23

Rozeslána dne 26. února 1993

Cena Kčs 5,10

O B S A H:

81. Nařízení vlády, kterým se zvyšují částky životního minima
 82. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o úhradách za pobyt v zařízeních sociální péče
 83. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o stravování v zařízeních sociální péče
-

81

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 10. února 1993,

kterým se zvyšují částky životního minima

Vláda nařizuje podle § 7 zákona č. 463/1991 Sb.,
o životním minimu:

§ 1

Částka životního minima, která se považuje podle
zákona o životním minimu¹⁾ za potřebnou k zajištění
výživy a ostatních základních osobních potřeb obča-
na,²⁾ činí měsíčně

- a) 1020 Kč, jde-li o dítě do 6 let věku,
- b) 1130 Kč, jde-li o dítě od 6 let do 10 let věku,
- c) 1360 Kč, jde-li o dítě od 10 let do 15 let věku,
- d) 1470 Kč, jde-li o nezaopatřené dítě od 15 do 26 let
věku,
- e) 1360 Kč u ostatních občanů.

§ 2

Částka životního minima, která se považuje podle
zákona o životním minimu¹⁾ za potřebnou k zajištění
nezbytných nákladů na domácnost,³⁾ činí měsíčně

- a) 600 Kč, jde-li o jednotlivce,
- b) 780 Kč, žijí-li v domácnosti dvě osoby,
- c) 960 Kč, žijí-li v domácnosti tři nebo čtyři osoby,
- d) 1140 Kč, žije-li v domácnosti pět nebo více osob.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března
1993.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:

Ing. Vodička v. r.

¹⁾ Zákon č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění zákona ČNR č. 10/1993 Sb.

²⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 463/1991 Sb.

³⁾ § 3 odst. 3 zákona č. 463/1991 Sb.

82

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 19. února 1993

o úhradách za pobyt v zařízeních sociální péče

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 58 písm. c) zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 144/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., a podle § 177a odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

ÚHRADA ZA POBYT V ÚSTAVECH SOCIÁLNÍ PÉČE PRO DOSPĚLÉ OBČANY

Stanovení úhrady

§ 1

(1) Za pobyt v ústavu sociální péče pro dospělé občany (dále jen „ústav“), s výjimkou domova-penziónu pro důchodce, hradí občan náklady na stravu, bydlení a nezbytné služby, které činí denně na jednu osobu

- a) za stravu částku ve výši stravovací jednotky za stravu normální podle zvláštního předpisu,¹⁾
- b) za bydlení
 1. v obytné místnosti pro tři a více obyvatel 5 Kč
 2. v obytné místnosti pro dva obyvatele 9 Kč
 3. v obytné místnosti pro jednoho obyvatele 15 Kč,
- c) za nezbytné služby
 1. při celoročním a týdenním pobytu v ústavu 10 Kč
 2. při denním pobytu v ústavu 5 Kč;
 za nezbytné služby se považují úklid, praní a vaření.

(2) Částky uvedené v odstavci 1 písm. b) mohou být podle místních podmínek zvýšeny až o 30 %.

(3) Úhrada za kalendářní měsíc se stanoví tak, že součet částek podle odstavce 1, popřípadě odstavce 2

se při celoročním pobytu v ústavu násobí 30 a při týdenním pobytu v ústavu se násobí 22; při denním pobytu v ústavu se součet částek uvedených v odstavci 1 písm. a) a c) č. 2 násobí 22.

(4) Občan, kterému bylo přiznáno zvýšení důchodu pro bezmocnost, kromě úhrady podle odstavce 3, hradí za kalendářní měsíc též náklady za pomoc, která je mu poskytována při základních a nezbytných životních úkonech v ústavu s celoročním pobytem ve výši přiznaného měsíčního zvýšení důchodu pro bezmocnost, při týdenním pobytu v ústavu ve výši 75 % přiznaného měsíčního zvýšení důchodu pro bezmocnost a při denním pobytu v ústavu ve výši 50 % přiznaného měsíčního zvýšení důchodu pro bezmocnost.

§ 2

(1) Po úhradě nákladů podle § 1 odst. 3 a 4 za celoroční pobyt v ústavu musí občanu zůstat z jeho příjmů alespoň 30 % částky potřebné k zajištění výživy a ostatních osobních potřeb stanovené zvláštním zákonem.²⁾ Po úhradě nákladů podle § 1 odst. 3 a 4 za týdenní pobyt v ústavu musí občanu zůstat z jeho příjmů alespoň 60 % částky potřebné k zajištění výživy a ostatních osobních potřeb stanovené zvláštním zákonem²⁾ a po úhradě nákladů za denní pobyt v ústavu alespoň 75 % této částky.

(2) Jsou-li v témže ústavu umístěni manželé, je základem pro výpočet úhrady nákladů každého z nich jedna polovina úhrnu jejich příjmů.

(3) Příjmem občana se rozumí příjmy uvedené v § 5 zákona o životním minimu.³⁾ Příjem se zjišťuje ke dni vydání rozhodnutí o přijetí do ústavu.

§ 3

Úhrada nákladů při pobytu občana mimo ústav

(1) Při předem oznámeném pobytu mimo ústav s celoročním nebo týdenním pobytem hradí občan za

¹⁾ § 8 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí č. 83/1993 Sb., o stravování v zařízeních sociální péče.

²⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu. § 1 nařízení vlády č. 81/1993 Sb., kterým se zvyšují částky životního minima.

³⁾ Zákon č. 463/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb.

každý takový den náklady za ubytování [§ 1 odst. 1 písm. b), popřípadě odst. 2] a 20 % nákladů za nezbytné služby [§ 1 písm. c)]; při denním pobytu v ústavu hradí 20 % nákladů za nezbytné služby za každý den předem oznámeného pobytu mimo ústav.

(2) Byla-li již úhrada zaplacená v plné výši podle § 1, vrátí ústav za každý den předem oznámeného pobytu občana mimo ústav poměrnou část úhrady, s výjimkou částek podle odstavce 1.

(3) Za den pobytu mimo ústav se považuje den, kdy občan pobývá mimo ústav a neodebral žádné jídlo. Pobyt mimo ústav z důvodu ošetření nebo umístění ve zdravotnickém zařízení se považuje vždy za předem oznámený pobyt mimo ústav.

§ 4

Kapesné

Nemá-li občan umístěný v ústavu s celoročním pobytům příjem alespoň ve výši 30 % částky potřebné k zajištění výživy a ostatních osobních potřeb stanovené zvláštním zákonem,²⁾ poskytne mu ústav měsíčné kapesné až do výše této částky.

§ 5

Úhrada nákladů při přechodném pobytu v ústavu

Výše úhrady nákladů za přechodný pobyt v ústavu se stanoví s přihlédnutím k rozsahu a kvalitě poskytovaných služeb. Takto stanovená výše úhrady však nesmí být nižší, než by činila úhrada podle § 1 a nesmí být vyšší než jedenapůlnásobek této částky.

ČÁST DRUHÁ

ÚHRADA ZA POBYT V ÚSTAVECH SOCIÁLNÍ PÉČE PRO MLÁDEŽ

Stanovení úhrady

§ 6

(1) Za pobyt v ústavu sociální péče pro mládež (dále jen „ústav pro mládež“) hradí náklady za stravu, bydlení a nezbytné služby dítě, je-li poživitelem důchodu, s výjimkou sirotčího důchodu jednostranně

osiřelého dítěte. Pro stanovení úhrady platí obdobně § 1 až 5.

(2) Není-li dítě poživitelem důchodu nebo je-li poživitelem sirotčího důchodu jednostranně osiřelého dítěte, hradí náklady za pobyt v ústavu pro mládež rodiče dítěte nebo rodič, kterému bylo dítě rozhodnutím soudu svěřeno do výchovy, popřípadě jiná osoba povinná výživou dítěte.

(3) Výše úhrady v případech uvedených v odstavci 2 činí denně částku stravovací jednotky za stravu normální podle zvláštního předpisu.⁴⁾ Úhrada za kalendářní měsíc se stanoví tak, že částka stravovací jednotky podle věty první se při celoročním pobytu v ústavu pro mládež násobí 30 a při týdenním a denním pobytu v ústavu pro mládež se násobí 22.

(4) Pokud se ústavu pro mládež vyplácejí podle zvláštních předpisů⁵⁾ přídatky na děti nebo výchovné a státní vyrovnávací příspěvek, snižuje se o jejich výši úhrada podle odstavce 3.

§ 7

(1) Úhrada podle § 6 odst. 3 a 4 za celoroční pobyt v ústavu pro mládež se na žádost osob uvedených v § 6 odst. 2 sníží nebo se nevyžaduje, jestliže po zaplacení úhrady by jejich příjem nebo příjem jejich rodiny poklesl pod částku životního minima stanoveného zvláštním zákonem.⁶⁾

(2) Ustanovení § 2 odst. 3 platí obdobně.

§ 8

Úhrada nákladů při pobytu dítěte mimo ústav pro mládež

(1) Za dobu předem oznámeného pobytu dítěte mimo ústav pro mládež se úhrada nákladů podle § 6 odst. 3 a 4 neplatí.

(2) Byla-li již úhrada podle § 6 odst. 3 a 4 zaplacená, vrátí ústav pro mládež za každý den předem oznámeného pobytu mimo ústav pro mládež částku ve výši stravovací jednotky uvedené v § 6 odst. 3.

(3) Ustanovení § 3 odst. 3 platí obdobně.

⁴⁾ § 8 odst. 1 písm. a) a b) vyhlášky č. 83/1993 Sb.

⁵⁾ § 27 odst. 2 a § 28 odst. 1 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídatcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb. § 71 odst. 7 a 8 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb. § 4 odst. 2 a § 5 odst. 5 zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění ČSFR č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku, ve znění zákona č. 245/1991 Sb.

⁶⁾ § 3 zákona č. 463/1991 Sb. § 1 a 2 nařízení vlády č. 81/1993 Sb.

§ 9

Kapesné

Dítěti, které plní povinnou školní docházku nebo se připravuje na budoucí povolání a není poživitelem důchodu ani k němu nemá nikdo stanovenou vyživovací povinnost, poskytuje ústav pro mládež měsíčně kapesné ve výši

- a) 100 Kč, jde-li o dítě ve věku od 6 do 15 let,
- b) 200 Kč, jde-li o dítě starší 15 let.

ČÁST TŘETÍ

**ÚHRADA ZA POBYT V DOMOVECH -
- PENZIÓNECH PRO DŮCHODCE
A V DOMOVECH PRO MATKY S DĚTMI**

§ 10

Za pobyt v domově - penziónu pro důchodce (dále jen „penzión“) a domově pro matky s dětmi (dále jen „domov pro matky“) hradí občan náklady za ubytování a základní péči.

§ 11

Obytné jednotky

(1) Obytné jednotky v penziónu se rozdělují na:

- a) jednolůžkové obytné jednotky s jednou obytnou místností, popřípadě s vedlejšími prostory a se základním provozním zařízením nebo jeho částí,
- b) dvoulůžkové obytné jednotky s jednou nebo dvěma obytnými místnostmi, popřípadě vedlejšími prostory a se základním provozním zařízením nebo jeho částí.

(2) Za obytnou místnost v penziónu a domově pro matky se považuje přímo osvětlená a větratelná místnost o podlahové ploše aspoň 12 m², kterou lze přímo nebo dostatečně nepřímou vytápět a která je vzhledem ke svému stavebně technickému uspořádání a vybavení určena k celoročnímu bydlení, a místnost o ploše menší než 12 m², jestliže je určena k celoročnímu bydlení a splňuje ostatní podmínky.

(3) Za jednolůžkovou obytnou místnost v penziónu se považuje obytná místnost o podlahové ploše nejvýše 18 m²; má-li obytná místnost větší plochu, považuje se za dvoulůžkovou obytnou místnost. Obytné místnosti, které mají společnou předsíň s jedním společným vstupem z chodby, se dohromady považují za dvoulůžkovou obytnou místnost.

(4) Za vedlejší prostory se považují předsíň, kuchyň nebo kuchyňský kout, komora, záchod, koupelna, koupelnový nebo sprchový kout, spíž, sklep a další místnosti určené ke společnému užívání s obytnou místností.

§ 12

**Základní provozní zařízení
a vybavení obytné jednotky**

(1) Základním provozním zařízením obytné jednotky se rozumí zařízení potřebné k vaření, k uskladnění potravin, hygienické zařízení, sklep, rozvody elektrické energie, plynu a vody a odvod odpadních vod.

(2) Vybavením obytné jednotky se rozumí kuchyňská linka se skřínkami nebo bez skříněk, vestavěná skřín, chladnička, balkón nebo lodžie; vybavením obytné jednotky v domově pro matky jsou dále lůžka pro matku a dítě s pokrývkami, polštáři a ložním prádlem.

§ 13

Základní péče

Základní péče zahrnuje vytápění obytné jednotky, dodávku elektrické, popřípadě jiné energie, vody, užívání výtahu, služby, kterými jsou čtvrtletní úklid obytné jednotky, úklid společných a provozních prostor, praní a žehlení ložního prádla a záclon a vymalování obytné jednotky jednou za tři až čtyři roky.

Výpočet úhrady za ubytování a základní péči

§ 14

(1) Úhrada za ubytování v penziónu a domově pro matky zahrnuje úhradu za podlahovou plochu, úhradu za základní provozní zařízení a úhradu za vybavení obytné jednotky.

(2) Celková úhrada za ubytování a základní péči se pro jednoho obyvatele stanoví měsíční částkou. Za období kratší jednoho měsíce se tato úhrada vypočte podle počtu dnů. Denní částka činí třicetinu celkové měsíční úhrady.

§ 15

Úhrada za podlahovou plochu

(1) Úhrada za podlahovou plochu se stanoví násobkem plochy obytné místnosti a plochy vedlejších prostor a sazeb za 1 m² těchto ploch.

(2) Sazby za 1 m² podlahové plochy činí měsíčně:

a) u obytných místností	4,40 Kč,
b) u vedlejších prostor	2,00 Kč.

Za plochu záchodu, koupelny, koupelnového nebo sprchového koutu, spíže a sklepa se úhrada nevyžaduje.

(3) Jestliže má obytná místnost větší plochu než 25 m², nepřihlíží se při stanovení úhrady k podlahové ploše přesahující 25 m².

(4) Ve dvoulůžkové obytné místnosti v penziónu se stanoví úhrada za podlahovou plochu každému uživateli jednou polovinou. Jestliže dvoulůžkovou obytnou jednotku obývá na vlastní žádost jen jeden obyvatel, stanoví se úhrada za podlahovou plochu v plné výši.

(5) U dvoulůžkové obytné jednotky v penziónu tvořící jednu místnost, kterou neobývá manželská dvojice, se úhrada za podlahovou plochu snižuje o 20 Kč pro každého obyvatele.

§ 16

Úhrada za základní provozní zařízení obytné jednotky

(1) Úhrada za základní provozní zařízení obytné jednotky činí 66,60 Kč měsíčně.

(2) Ve dvoulůžkové obytné jednotce v penziónu se stanoví úhrada každému obyvatele ve výši jedné poloviny částky uvedené v odstavci 1. Jestliže dvoulůžkovou obytnou jednotku obývá na vlastní žádost jen jeden obyvatel, stanoví se úhrada v plné výši podle odstavce 1.

(3) Částka uvedená v odstavci 1 se snižuje

	u obytné jednotky v domově pro matky a u jednolůžkové obytné jednotky v penziónu o Kč	u dvou- lůžkové obytné jednotky v penziónu o Kč
a) není-li v obytné jednotce nebo pro dvě obytné jednotky společné zařízení k vaření	5,-	3,40
b) není-li v obytné jednotce spíž nebo spížní skříň	1,60	1,20
c) není-li v obytné jednotce nebo pro obytné jednotky společný koupelnový (sprchový) kout	10,-	6,60
d) není-li v obytné jednotce nebo pro dvě obytné jednotky společný záchod	5,60	5,60
e) není-li součástí obytné jednotky sklep	1,60	1,20.

(4) Za opravu základního provozního zařízení obytné jednotky může být stanovena úhrada až do výše skutečných nákladů; ustanovení odstavce 2 přitom platí obdobně.

§ 17

Úhrada za vybavení obytné jednotky

(1) Úhrada za vybavení obytné jednotky se stanoví podle sazeb, které činí měsíčně

	Kč
a) za kuchyňskou linku se skřínkami	13,40
b) za kuchyňskou linku bez skříněk	8,40
c) za jednu vestavěnou skříň	3,40
d) za chladničku	25,-
e) za 1 balkón nebo lodžii, i když jsou společné pro dvě obytné jednotky	3,40;

za další vybavení obytné jednotky může být úhrada zvýšena až o 30 Kč měsíčně.

(2) Za vybavení obytné jednotky v domově pro matky uvedené v § 12 odst. 2 části věty za středníkem se úhrada nevyžaduje.

(3) Ve dvoulůžkové obytné jednotce v penziónu se stanoví úhrada každému obyvatele ve výši jedné poloviny sazeb podle odstavce 1. Jestliže dvoulůžkovou obytnou jednotku v penziónu obývá na vlastní žádost jen jeden obyvatel, stanoví se úhrada v plné výši sazeb podle odstavce 1.

(4) Za opravu vybavení obytné jednotky může být stanovena úhrada až do výše skutečných nákladů; ustanovení odstavce 3 přitom platí obdobně.

§ 18

Úhrada za základní péči

(1) Úhrada za vytápění obytné jednotky pro jednoho obyvatele se stanoví násobkem plochy obytné místnosti a sazby za 1 m², není-li dále stanoveno jinak; sazba za vytápění za 1 m² se vypočte podílem průměrných nákladů na vytápění penziónu nebo domova pro matky a jeho celkové podlahové plochy.

(2) Jsou-li obytné jednotky vybaveny poměrovým měřidlem odběru tepla, stanoví se úhrada násobkem skutečného množství odebraného tepla a sazby za jednotku odebraného tepla účtované dodavatelem.

(3) Úhrada za elektřinu a plyn se stanoví podle sazeb, není-li dále stanoveno jinak. Sazba za elektřinu v jednolůžkové obytné jednotce činí 85 Kč měsíčně, ve dvoulůžkové obytné jednotce v penziónu 50 Kč měsíčně pro každého obyvatele. Jestliže dvoulůžkovou obytnou jednotku v penziónu obývá na vlastní žádost jen jeden obyvatel, činí sazba za elektřinu 85 Kč měsíčně. Sazba za plyn činí 50 Kč měsíčně pro jednoho obyvatele.

(4) Jsou-li obytné jednotky vybaveny elektroměry (odpočítadly) a plynoměry, stanoví se úhrada za skutečně spotřebovanou elektřinu a plyn podle cen účtovaných dodavatelem.

(5) Výše sazeb za elektřinu a plyn podle odstavce 3 může být podle místních podmínek určena i odlišně, pokud by se skutečné náklady lišily o 10 % a více od úhrady stanovené podle odstavce 3. Takto určená úhrada však nesmí být vyšší než jedenapůlnásobek úhrady stanovené podle odstavce 3.

(6) Úhrada za dodávku vody a odvádění odpadních vod pro jednoho obyvatele se stanoví podle sazby, není-li dále stanoveno jinak; sazba za dodávku vody a odvádění odpadních vod se vypočte podílem celkové spotřeby vody na jednoho obyvatele, nejvýše však činí 40 Kč měsíčně.

(7) Jsou-li obytné jednotky vybaveny průtokovými měřidly teplé a studené vody, stanoví se úhrada za dodávku vody násobkem skutečného množství odebrané vody a sazby za m³ odebrané vody účtované dodavatelem.

(8) Ve dvoulůžkové obytné jednotce v penziónu se úhrada podle odstavců 2, 4 a 7 stanoví ve výši jedné poloviny pro každého obyvatele. Jestliže dvoulůžkovou obytnou jednotku v penziónu obývá na vlastní žádost jeden obyvateľ, stanoví se úhrada podle odstavců 2, 4 a 7 v plné výši.

(9) Úhrada za užívání výtahu od druhého podlaží činí 4 Kč pro jednoho obyvatele.

(10) Úhrada za služby základní péče pro jednoho obyvatele se stanoví:

- a) za vyprání, vyžehlení, popřípadě mandlování ložního prádla jedenkrát měsíčně ve výši průměrných skutečných nákladů,
- b) za vyprání, vyžehlení, mandlování, popřípadě vypínání a zavěšení záclon nebo závěsu jednou za tři měsíce ve výši průměrných skutečných nákladů.

(11) Úhrada za používání automatické pračky v domově pro matky činí 10 Kč měsíčně.

(12) Za vymalování obytné jednotky, čtvrtletní úklid obytné jednotky a úklid společných a provozních prostor se úhrada nevyžaduje.

(13) Pokud penzióň nebo domov pro matky zabezpečuje přemístění nábytku a úklid po malování, činí úhrada u jednolůžkové obytné jednotky 60 Kč a u dvoulůžkové obytné jednotky pro jednoho obyvatele 50 Kč.

§ 19

Úhradu za další služby poskytované v penziónu stanoví zvláštní předpis.⁷⁾

§ 20

Po dobu přechodného pobytu obyvatele mimo penzióň nebo domov pro matky se úhrada za ubytování a za základní péči nesnižuje, s výjimkou úhrady za elektřinu, plyn a vodu, která se nevyžaduje za každých 30 kalendářních dnů po sobě jdoucích pobytu obyvatele mimo penzióň nebo domov pro matky.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 21

(1) Úhrada za pobyt v ústavech, ústavech pro mládež, penziónech a domovech pro matky se platí do konce kalendářního měsíce, za který náleží. Při přijetí do ústavu, ústavu pro mládež, penziónu nebo domova pro matky v průběhu kalendářního měsíce se platí za tento kalendářní měsíc ode dne nástupu do ústavu poměrná část úhrady podle počtu dnů pobytu.

(2) Výše úhrady stanovená podle § 1, 3, § 5 až 7 a § 14 se zaokrouhluje na celé koruny směrem dolů.

(3) Změní-li se během kalendářního měsíce skutečnosti rozhodné pro stanovení výše úhrady, úhrada se nově stanoví od počátku následujícího kalendářního měsíce.

(4) Zaplacená úhrada se nevrací

- a) zemře-li občan,
- b) za dobu pobytu mimo ústav nebo ústav pro mládež, který nebyl předem oznámen.

§ 22

Příjem podle § 2 odst. 3 a § 7 odst. 2 se u občanů umístěných ke dni účinnosti vyhlášky v ústavu nebo ústavu pro mládež zjišťuje poprvé za měsíc březen 1993; úhrada za tento kalendářní měsíc musí být zaplacená do konce dubna 1993.

⁷⁾ Příloha č. 6 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 28/1993 Sb.

§ 23

Zrušují se

1. v § 12 odst. 1 větě první a odst. 2 větě druhé slova „a § 11a odst. 1“, § 50, 121a, § 122 až 138, § 181 odst. 1 a § 185 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 545/1991 Sb. a vyhlášky č. 30/1993 Sb.,
2. výnos ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 23. října 1986 č.j. 411-8625 o úhradě

za ubytování a základní péči poskytovanou v domovech pro matky s dětmi (registrován v částce 6/1987 Sb.).

§ 24

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1993.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

83

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 19. února 1993

o stravování v zařízeních sociální péče

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 58 písm. a), c) a e) zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 144/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.:

ČÁST PRVNÍ VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Tato vyhláška upravuje podmínky pro stravování v zařízeních sociální péče¹⁾ (dále jen „zařízení“), pro společné stravování starých občanů a těžce zdravotně postižených občanů zajišťované z těchto zařízení, pro stravování příjemců některých dalších služeb sociální péče (dále jen „stravování“) a stanoví výši úhrady za poskytovanou stravu.

§ 2

Stravování se poskytuje

- a) svěřencům a obyvatelům ústavů sociální péče,
- b) starým občanům,
- c) těžce zdravotně postiženým občanům,
- d) dětem umístěným ve stanici pečovatelské služby pro děti,
- e) účastníkům rekreačně výchovných táborů a sociálně zdravotních a jiných kursů,
- f) občanům vykonávajícím civilní službu,²⁾
- g) dobrovolným pracovníkům pečovatelské služby,
- h) pracovníkům zařízení podle zvláštního předpisu,³⁾
- i) se souhlasem vedoucího zařízení dalším občanům.

§ 3

(1) Celodenním stravováním se rozumí snídaně, oběd, večeře a dvě vedlejší jídla; u diety diabetické, bílkovinné a výživné snídaně, oběd, večeře a tři vedlejší jídla.

(2) Dietní stravu lze poskytnout na základě doporučení příslušného lékaře; strávníkům uvedeným v § 2 písm. h) a i) lze dietní stravu poskytovat za předpokladu, že se příslušný druh diety v zařízení pravidelně připravuje.

(3) Způsob přihlašování a odhlašování stravy stanoví vedoucí zařízení.

§ 4

Stravování se poskytuje v souladu se zásadami správné výživy, s ohledem na věk, zdravotní stav strávníků a podle stravovacích jednotek. Stravovací jednotkou se v zařízení s celodenním stravováním rozumí finanční norma průměrných nákladů na potraviny připadající na jeden ubytovací den; v zařízení, v němž se neposkytuje celodenní stravování, se stravovací jednotkou rozumí denní finanční norma průměrných nákladů na potraviny připadající na jedno hlavní jídlo (snídaní, oběd, večeři), popřípadě jedno vedlejší jídlo.

§ 5

Dodržování norem průměrných nákladů na potraviny se sleduje nejméně jednou měsíčně tak, že hodnota skutečně spotřebovaných potravin se porovnává s náklady vypočtenými podle skutečného počtu strávníků za sledované období a stravovací jednotky. Případné rozdíly se vyúčtují k 31. prosinci kalendářního roku podle zvláštního předpisu.⁴⁾

¹⁾ § 45 zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

²⁾ § 7 odst. 1 zákona č. 18/1992 Sb., o civilní službě.

³⁾ Nařízení vlády ČSSR č. 137/1989 Sb., o závodním stravování.

⁴⁾ Zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona č. 579/1991 Sb., zákona č. 166/1992 Sb. a zákona č. 321/1992 Sb.

§ 6

(1) Stravování se zajišťuje přípravou stravy v zařízení, odběrem stravy z jiného zařízení, popřípadě odběrem stravy z jiných organizací.

(2) Odběr stravy z ústavů sociální péče (dále jen „ústav“⁵⁾) do jiného zařízení, popřípadě i do domácností strážníků uvedených v § 2 písm. b), c) a i) lze sjednat jen za předpokladu dostatečné kapacity a vybavenosti stravovacích provozů ústavů, a nezhorsí-li se tím úroveň stravování svěřenců a obyvatel ústavů.

(3) Odběr stravy z jiných organizací do zařízení musí být sjednán písemně; v dohodě se sjednají zejména konkrétní podmínky odběru stravy a výše úhrady za ni.

ČÁST DRUHÁ

STRAVOVÁNÍ V JEDNOTLIVÝCH DRUZÍCH ZAŘÍZENÍ

Díl první

Stravování v ústavech

§ 7

V ústavech,⁵⁾ s výjimkou domovů – penzionů pro důchodce, se poskytuje celodenní stravování jako součást komplexní péče podle stravovacích jednotek uvedených v § 8; v ústavech s denním pobytem se poskytuje oběd a dvě vedlejší jídla.

§ 8

(1) Stravovací jednotky činí

a) v ústavech pro tělesně postiženou mládež, v ústavech pro tělesně postiženou mládež s přidruženým mentálním postižením, v ústavech pro tělesně postiženou mládež s více vadami, v ústavech pro mentálně postiženou mládež a v samostatných odděleních nebo ústavech pro týdenní pobyt⁶⁾ tělesně postižené mládeže, tělesně postižené mládeže s přidruženým mentálním postižením, tělesně postižené mládeže s více vadami nebo mentálně postižené mládeže pro svěřence:

1. ve věku od 3 do 6 let	22,50 Kč až 31,00 Kč,
2. ve věku od 6 do 12 let	27,30 Kč až 36,00 Kč,
3. ve věku od 12 let	29,70 Kč až 40,00 Kč,
4. na odděleních pro ležící	22,50 Kč až 31,00 Kč;

pokud se poskytuje dietní strava, zvyšují se částky stravovací jednotky o 6 Kč na osobu a den, u diety diabetické o 12 Kč na osobu a den,

b) v samostatných odděleních nebo ústavech pro denní pobyt tělesně postižené mládeže, tělesně postižené mládeže s přidruženým mentálním postižením, tělesně postižené mládeže s více vadami, mentálně postižené mládeže a pro mládež docházející do ústavů pro tělesně postiženou mládež pro svěřence:

1. ve věku od 3 do 6 let	12,40 Kč až 17,00 Kč,
2. ve věku od 6 do 12 let	15,00 Kč až 19,80 Kč,
3. ve věku od 12 let	16,30 Kč až 22,00 Kč,
4. na odděleních pro ležící	12,40 Kč až 17,00 Kč;

pokud se poskytuje dietní strava, zvyšují se částky stravovací jednotky o 3,60 Kč na osobu a den, u diety diabetické o 7,20 Kč na osobu a den,

c) v domovech důchodců a v ostatních ústavech pro dospělé občany včetně těchto ústavů pro týdenní pobyt:⁶⁾

1. strava normální	29,70 Kč až 40,00 Kč,
2. strava dietní	32,10 Kč až 42,00 Kč,
3. dieta diabetická, bílkovinná a výživná	41,00 Kč až 52,00 Kč,

d) v samostatných odděleních nebo ústavech pro denní pobyt dospělých občanů:

1. strava normální	16,30 Kč až 22,00 Kč,
2. strava dietní	17,70 Kč až 23,10 Kč,
3. dieta diabetická, bílkovinná a výživná	20,50 Kč až 28,60 Kč.

(2) Výši stravovací jednotky určí v rámci rozpětí, stanoveného v odstavci 1, příslušný orgán sociálního zabezpečení, který ústav spravuje.

(3) Zajišťuje-li ústav stravování odběrem stravy z jiných organizací, určí příslušný orgán sociálního zabezpečení, který ústav spravuje, na návrh ústavu nebo okresního ústavu sociálních služeb stravovací jednotky odchylně.

⁵⁾ § 61 odst.1 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení.

⁶⁾ § 74 vyhlášky č. 182/1991 Sb.

(4) Na zlepšení stravy o svátcích se dále zvyšují náklady na potraviny o 120 Kč na osobu za kalendářní rok.

(5) Při stravování v zotavovacích táborech, při rekreačních pobytech, zájezdech a sportovních hrách může příslušný orgán sociálního zabezpečení, který ústav spravuje, stanovit stravovací jednotku až do výše 62 Kč; tuto částku může zvýšit o 24 Kč při odběru stravy z jiných organizací.

§ 9

(1) Obyvatelé a svěřenci ústavu hradí náklady na stravu v úhradách za ústavní sociální péči podle zvláštního předpisu.⁷⁾

(2) Staří občané, občané těžce zdravotně postižení a dobrovolní pracovníci pečovatelské služby, jimž se stravování zajišťuje z ústavů, hradí za stravu částky odpovídající pořizovací ceně surovin zvýšené o věcné a osobní náklady (dále jen „režie“) související s přípravou stravy ve výši 35 % pořizovací ceny surovin; částka režie se zaokrouhlí na desetihaléře. Pořizovací cenou surovin se rozumí náklady na potraviny spotřebované na přípravu jídel včetně ztrát vzniklých přirozeným úbytkem surovin.

(3) Při stravě normální a dietní se počítá za snídani 15 %, za oběd 35 %, za večeři 30% a za jedno vedlejší jídlo 10 % celodenní stravovací jednotky. Při dietě diabetické, bílkovinné a výživné se počítá za snídani 14 %, za oběd 32 %, za večeři 27 % a za jedno vedlejší jídlo 9 % celodenní stravovací jednotky.

(4) Strávníci uvedení v § 2 písm. i) hradí za stravu smluvní cenu.

(5) Při sportovních hrách zdravotně postižených, při zotavovacích táborech, rekreačních pobytech a zájezdech je doprovázejícím pracovníkům poskytováno stravování bezplatně, a to ve stejné hodnotě jako účastníkům sportovních her zdravotně postižených, zotavovacích táborů a rekreačních pobytů, jestliže se jim neposkytuje za příslušný den stravné podle předpisů o náhradách cestovních výdajů.⁸⁾

Díl druhý

Stravování v domovech – penzionech pro důchodce, samostatných jídelnách s vlastní kuchyní pro důchodce a stanicích pečovatelské služby pro děti

§ 10

(1) Stravování v domovech – penzionech pro důchodce (dále jen „penzión“) je službou poskytovanou podle možností tohoto ústavu a požadavků obyvatel.⁹⁾ Obyvatelům penzionu lze poskytnout celodenní stravování nebo jednotlivá hlavní nebo vedlejší jídla.

(2) V samostatných jídelnách s vlastní kuchyní pro důchodce (dále jen „jídelna“)¹⁰⁾ se poskytuje oběd.

(3) Ve stanicích pečovatelské služby pro děti (dále jen „stanice“)¹¹⁾ se poskytuje celodenní stravování.

§ 11

(1) Stravovací jednotku pro obyvatele penzionu stanoví příslušný orgán sociálního zabezpečení, který penzión spravuje, po projednání s obyvateli; přitom lze vycházet ze stravovacích jednotek stanovených pro obyvatele ústavů [§ 8 odst. 1 písm. c)].

(2) Stravovací jednotku pro důchodce stravující se v jídelně a děti umístěné ve stanici stanoví příslušný orgán sociálního zabezpečení, který tato zařízení spravuje; přitom lze vycházet z 35 % hodnoty stravovací jednotky stanovené pro obyvatele ústavů [§ 8 odst. 1 písm. c)], jde-li o jídelnu, a ze stravovací jednotky stanovené pro svěřence ústavů [§ 8 odst. 1 písm. a)], jde-li o stanici.

§ 12

(1) Obyvatelé penzionů, staří občané, občané těžce zdravotně postižení a dobrovolní pracovníci pečovatelské služby, jimž se stravování zajišťuje z penzionu nebo jídelny, hradí za stravu částky určené podle § 9 odst. 2 a 3.

(2) Rodiče dětí umístěných ve stanici nebo jiné osoby odpovědné za jejich výchovu hradí za stravu částky určené podle § 9 odst. 2 a 3.

⁷⁾ Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí č. 82/1993 Sb., o úhradách za pobyt v zařízeních sociální péče.

⁸⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 73 odst. 3 vyhlášky č. 182/1991 Sb.

¹⁰⁾ § 105 vyhlášky č. 182/1991 Sb.

¹¹⁾ § 101 vyhlášky č. 182/1991 Sb.

(3) Strávníci uvedení v § 2 písm. i) hradí za stravu poskytovanou v penziónu, jídelně nebo stanici smluvní cenu.

Díl třetí

Stravování v rekreačně výchovných táborech a sociálně zdravotních a jiných kursech

§ 13

(1) Při stravování v rekreačně výchovných táborech a sociálně zdravotních a jiných kursech (dále jen „kurs“) stanoví stravovací jednotku příslušný orgán sociálního zabezpečení, který kurs pořádá (dále jen „pořadatel“), až do výše 62 Kč při celodenním stravování.

(2) Zajišťuje-li pořadatel stravování dovozem z jiných organizací nebo v jiných organizacích, může zvýšit stravovací jednotku až o dalších 24 Kč.

(3) Účastníkům kursu se stravování poskytuje bezplatně; pracovníkům pořadatele se stravování poskytuje za podmínek stanovených v § 9 odst. 5. Jestliže pracovník pořadatele není strava poskytována bezplatně, hradí úhradu za stravu v částkách stanovených podle § 9 odst. 2 a 3.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 14

(1) Je-li stravování zajišťováno odběrem stravy

z jiných organizací, hradí strávníci za stravu částky sjednané v dohodě (§ 6 odst. 3).

(2) Příslušný orgán sociálního zabezpečení může uhradit zařízení nebo jiné organizaci, v níž se zabezpečuje stravování starých a těžce zdravotně postižených občanů, ze svého rozpočtu režii do výše 35 % pořizovací ceny surovin.

(3) Výši stravovací jednotky občana vykonávajícího civilní službu stanoví zvláštní předpis.¹²⁾

§ 15

Sociálně potřebným starým občanům a občanům těžce zdravotně postiženým lze poskytnout příspěvek na společné stravování podle zvláštního předpisu.¹³⁾

§ 16

Zrušuje se vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 271/1990 Sb., o stravování v zařízeních sociální péče, ve znění vyhlášky č. 329/1990 Sb., vyhlášky č. 301/1992 Sb. a vyhlášky č. 413/1992 Sb.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1993.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

¹²⁾ § 7 odst. 1 zákona č. 18/1992 Sb.

¹³⁾ § 48 vyhlášky č. 182/1991 Sb.

SEVT, a.s., společně s a.s. Frances uvádějí na knižní trh novou edici PRÁVO A HOSPODÁŘSTVÍ

Edice chce odborné a široké veřejnosti přiblížit právní úpravy a právní vztahy ve vybraných oblastech našeho hospodářství. Stane se nepochybně vhodným doplňkem již zavedené edice **Komentovaných zákonů**, se kterou koresponduje grafickým designem i polygrafickým zpracováním (formát A5, celoplátěná vazba se zlatou ražbou; liší se použitím zelené barvy plátna).

M. Čáp Smluvní vztahy ve výstavbě

Publikace obsahuje výklad právní úpravy vztahů při přípravě a realizaci staveb, zejména:

- ◆ právního postavení účastníků výstavby a jejich oprávnění k činnosti ve výstavbě;
- ◆ uzavírání smluv a doporučených smluvních podmínek;
- ◆ způsob provádění díla;
- ◆ splnění smluvních závazků a odpovědnosti za vady.

SEVT 98 667 0 (272 stran, 120,- Kčs)

J. Hochman Pracovní právo v soudní praxi

(Právní vztahy a nároky zaměstnanců a zaměstnavatelů)
Komplexní zpracování publikované i nepublikované judikatury v pracovním právu použitelné za současné právní úpravy i v souvislosti s uvažovanou přípravou nového zákona práce. Tematicky začleněné do pěti kapitol: pracovní poměr, pracovní kázeň, náhrada škody, neoprávněný majetkový prospěch a uplatňování pracovních nároků. U publikovaných judikátů je odkaz na to, kde je rozhodnutí uveřejněno k případnému podrobnějšímu prostudování.

SEVT 98 668 0 (240 stran, 125,- Kčs)

SOUHRNNÝ REJSTRÍK ke Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 1964-1985 (k rozhodnutím a stanoviskům ve věcech občanskoprávních)

Nejvyšší soud ČSFR vydává souhrnný rejstřík k rozhodnutím a stanoviskům ve věcech občanskoprávních, jež byly zveřejněny ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek v období 1964-1985.

Publikace obsahuje právní závěry ze všech rozhodnutí a sta-

novisek, která jsou i nadále použitelná zejména v praxi soudů a státních notářství. Obsahuje i přehled dříve uveřejněných výkladových závěrů, které jsou již nepoužitelné, např. pro změnu v právní úpravě.

Má věcný rejstřík (se seznamem hesel) a rejstřík právních předpisů, jakož i přehled všech rozhodnutí a stanovisek ve věcech občanskoprávních z období 1964-1985.

Souhrnný rejstřík sestavil a redigoval JUDr. Milan Pokorný, CSc., předseda senátu Nejvyššího soudu ČSFR.

(Poznámka: poslední korektury publikace byly provedeny v roce 1992)

SEVT 98 207 0 (1125 stran, 2 svazky, 218,- Kčs)

PŘEHLED platných právních předpisů

kteřé byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů, Sbírce zákonů SNR, v Úředním listu a v Úředním věstníku od osvobození Československa do 31.12.1991.

Systematika věcného přehledu je založena na abecedním uspořádání vhodných hesel, pod nimiž jsou platné právní předpisy zařazeny podle obsahu.

Chronologický přehled právních norem doplňují informace o vdaných změnách a prováděcích předpisech.

SEVT 98 500 0 (848 stran, cena 208,- Kčs)

Objednávky přijímá a vyřizuje

SEVT, a.s.

Tržiště 9, 118 16 PRAHA 1 ● Fax: (02) 53 00 26

ZA HOTOVÉ v prodejnách SEVT:

Praha 1-Malá Strana, Tržiště 9 ◆ Praha 4, Jihlavská 405 ◆ Brno, Česká 14
◆ Karlovy Vary, Sokolovská 53 ◆ České Budějovice, Hradební ul.
a ve vybraných knihkupectvích

Pro dovozce a vývozce zboží publikace s celní tematikou

SEVT 98 699 0

Celní sazebník 1993

vychází jako příloha k nařízení vlády s účinností od 1. ledna 1993. Nomenklatura celního sazebníku je nově použitelná i pro zařazení výrobků pro stanovení výše daně z přidané hodnoty.

Formát A5, 2 svazky, 1012 stran, cena 300,- Kčs

SEVT 98 529 0

Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře

Tato publikace byla vypracována (překlad z angličtiny a francouzštiny) pro vnitřní použití celní správy. Je dávana k dispozici veřejnosti, nemůže však být považována za oficiální stanovisko celní správy. Tyto vysvětlivky jsou pojety jako orientační pomoc při zařazování zboží do Kombinované nomenklatury. Ta je používána jak pro účely celního tarifu, tak pro statistiku zahraničního obchodu. Vysvětlivky Kombinované nomenklatury se v mnoha případech odvolávají na vysvětlivky k Harmonizovanému systému, které však nenahrazují. Toto vydání vychází z verze vysvětlivek Kombinované nomenklatury 1990-91.

Formát A5, 512 stran, cena 130,- Kčs

SEVT 98 684 0

Seznam zboží a technologií, které podléhají kontrolnímu režimu.

Knižní vydání přílohy k vyhlášce č. 505 federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 9. října 1992, kterou se mění a doplňuje vyhláška FMZO č. 50/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole.

Formát A4, 160 stran, cena 120,- Kčs

Tyto publikace si můžete objednat na adrese:

SEVT, a.s.

Tržiště 9 ● 118 16 PRAHA 1-Malá Strana

Fax: (02) 530 026

K dostání rovněž za hotové v prodejnách SEVT a ve vybraných knihkupectvích.

OBJEDNÁVKA		
Objednáací číslo	TITUL	ks
SEVT 98 699 0	Celní sazebník 1993	
SEVT 98 529 0	Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře	
SEVT 98 684 0	Seznam zboží a technologií, které podléhají kontrolnímu režimu	
Jméno:		
Adresa:		
PSČ:	Tel./fax:	

Podpis/razítko:

Vydavatelství hospodářsko-úředních tiskovin SEVT, a.s., Praha oznamuje vydání publikací:

TRESTNÍ PRÁVO HMOTNÉ I. a II. svazek

Publikace je komponována jako učebnice, její těžiště je ve výkladu základních pojmů a institutů v oboru trestního práva hmotného. Je určena studujícím práv, soudcům, přísedícím, advokátům, prokurátorům, policistům, komerčním a podnikovým právníkům i širší právnícké veřejnosti.

SWAZEK I. (*obecná část*) pojednává o postavení trestního práva v právním státě a o jeho subsidiaritě, působnosti trestních zákonů, základech trestní odpovědnosti a přibližuje i pojem, účel, systém trestů a ochranných opatření.

SWAZEK II. (*zvláštní část*) obsahuje definice jednotlivých druhů trestných činů, u kterých figurují trestní sankce stanovené ze jejich spáchání. Zvláštní část trestního práva obsahuje tedy vyčerpávající (taxativní) výpočet všech typů trestných činů. Tyto trestné činy jsou zde uvedeny svým názvem. Současně je u každého trestného činu ve zvláštní části popsána jeho skutková podstata, t.j. jeho typické znaky, jimiž se odlišuje od ostatních trestných činů i od jednání beztrestných. Zejména je třeba upozornit na taxativní výčet hospodářských trestných činů a výklad jejich znaků, včetně těch ustanovení, s jejichž praktickou aplikací dosud nejsou velké zkušenosti. Vydává CODEX, nakladatelství Hugo Grotia, zpracoval autorský tým katedry trestního práva právnícké fakulty UK, vedený prof. Otou Novotným.

Formát A5 (ve 2 svazcích), 456 stran, 320,- Kč
SEVT 98 711 0

Protokol týkající se definice pojmu „původní výrobky“ a metod administrativní spolupráce

Protokol je součástí mezinárodní dohody o středoevropské zóně volného obchodu (ČR-SR-PR-MR)
Zpracovalo Generální ředitelství cel.

Formát A4, 88 stran, cca 100,- Kč
SEVT 98 713 0

Vyhláška č. 435/1992 Sb., o důlně měřické dokumentaci při hornické činnosti a některých činnostech prováděných hornickým způsobem - přílohy 1, 2, 3

Přílohy, které jsou součástí vyhlášky Českého báňského úřadu č. 435/1992 Sb., o důlně měřické dokumentaci při hornické činnosti a některých činnostech prováděných hornickým způsobem, zahrnují oblasti používaných měřických metod, vhodnosti jejich použití a jejich přesnosti. Jsou zvláště zpracovány pro důlně měřickou činnost v podzemí a na povrchu a stanovují pravidla pro přesné a důsledné vedení důlně měřické činnosti v podzemí i na povrchu (Příloha č. 1 a 2).

V příloze č. 3 jsou pak přehledně uvedeny jednotné značky důlních map, a to jak map základních, tak map vedených podle účelu a potřeb organizací.

Jednotné značky v grafické dokumentaci jsou používány pro vyjádření stavu a důlních situací, které není možno graficky vyjádřit v použitém měřítku důlních map. Použitím v celé oblasti důlně měřické činnosti je dosaženo jednotnosti při zhotovování důlně měřické dokumentace.

Zpracoval Český báňský úřad.

Formát B5, 120 stran, cca 120,- Kč
SEVT 98 718 0

Objednávky přijímá a vyřizuje SEVT, a.s.

Tržiště 9, 118 16 PRAHA 1 ● Fax: (02) 53 00 26

Za hotové v prodejnách SEVT:

**PRAHA 1-Malá Strana, Tržiště 9 ♦ PRAHA 4, Jihlavská 405 ♦ BRNO, Česká 14
KARLOVY VARY, Sokolovská 53 ♦ ČESKÉ BUDĚJOVICE, Hradební ul.
a ve vybraných knihkupectvích**

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - Tisk: Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26; změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 683 05 51-8, l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.